

NBMC Scotland 2023

Stort Tack till Per Stenegård som under drygt ett år planerat och bokat för denna resa. Hanna har givetvis bidragit i diskussioner och idéer. Fina vägar och mycket bra boenden så resan blev verkligen en härlig upplevelse. Det går inte att föreställa sig hur mycket tid Per har lagt ner på detta. Tack för att du orkar och vill.

Tack även till övriga deltagare som bidrog till trevlig samvaro.

15 dagar och nästan 400 mil då hinner man uppleva mycket. Det går inte att återge allt och ibland blir upplevelserna så omfattande att man stänger av en stund. Här kommer en berättelse om resan till Skottland sett genom mina ögon.

Dag 1, 28 juli. Till Göteborg, ca 30 mil.

Vi har valt lite olika vägar och hastigheter ner till Göteborg och sammanstrålar för tankning innan det är dags att köra på färjan. Vi är 12 hojar och 13 personer som ska tillbringa de närmaste dagarna tillsammans. Det är nattfärjan till Kiel vi ska åka med.

Dag 2, 29 juli. Kiel – Stakenberg, ca 47 mil.

Ett dimmigt Kiel mötte oss när vi lämnade båten. Köar oss ut på Autobahn och kommer ca 6 mil innan det blir Stau (köbildning i alla tre filerna) på grund av en olycka. Sakta, sakta kryper vi fram. När det lättar närmar vi oss Hamburg och tunneln under Elbe. Det pågår vägarbeten som sinkar oss igen. De första 12 milen tar oss ca 2,5 timmar.

Efter lite paus är det bara att köra vidare eftersom vi ska avverka nästan 47 mil till dagens mål. Autobahn byts mot mindre väg men nu flyter allt på. Nu hinner man se sig om och det är mycket odlingar, främst majs. Det blir lite skogsdungar med mycket lövträd. När Bokarna bildar valv över vägen börjar leendet att sprida sig och jag njuter!

I Tyskland vid motorvägar är det fint ordnat med rastplatser. Ofta finns det både möjlighet att tanka och köpa något att äta. Toaletterna är dock väldigt olika utformade. Alltid väldigt välskött men det är allt från Rostfria ”trattar” utan ring till självrengörande där ringen snurrar

runt och torkas av. På ett ställe var det en toalett som såg ut att vara gjord av marmor. Vi betar av milen och Nederländerna välkomnar oss med en åskskur, intensiv men inte allt för lång men vi skippar sista bensträckaren för att undkomma regnet. Fartvinden får oss nästan torra igen och när jag ser ut över ett fält upptäcker jag ca 20 Storkar. Häftig upplevelse då man nästan aldrig ser denna fågel i Sverige.

Sista kilometerna till hotellet går genom ett naturreservat och vi varnas för Vild Roost. (vildkalkoner) Vägen slingrar sig fram. Vi passerar fina rastplatser för vandrare. Mycket lövskog och när den tätnar mer och mer och en stor skylt visar oss mot hotellet förväntar jag mig nästan en uppfart till ett slott. Hotellet påminner mer om en stor jaktstuga och bakom finns utbyggnaden med bekväma rum. Middagen intas på hotellet och lite språkförbistringar uppstår när menyerna enbart finns på Holländska.

Dag 3. 30 juli. Stakenberg – Ijmuiden, ca 12 mil.

Lite sovmorgon och en god frukost gjorde oss reda för nästa etapp. Vi är uppdelade i grupper om 4 hojar för att smidigare ta oss fram vid rödljus och kunna hålla ihop. När det går i drygt 120 på Autobahn och det blir många omkörningar i tät trafik blir det nästan omöjligt att åka fler i grupp. Varje grupp har en given ledare och sweeper men i övrigt alternerar vi mellan grupperna.

Först körde vi ca 8 mil in till Amsterdam. Mest motorväg även i dag. I Tyskland har vi alltid uppfattat medtrafikanterna som hänsynsfulla mot oss motorcyklister men här i Nederländerna är det väldigt närgångna och byter filer precis framför framhjulet. De tutar även om de inte tycker om min manöver eller hastighet. Vi ser flera fall då bilar bara sveper in framför hojen i en liten lucka för att förflyta sig över 4 filer. Ganska läskigt.

I Amsterdam strosade vi runt lite bland kanalerna och fotade vackra miljöer. Lite fika blev det också tid för.

Dags att åka de sista 4 milen till färjan. Eftersom vi lämnar EU så är passkontrollen lite mer rigorös. Vi får ganska dåliga placering för hojarna enligt mitt tycke så det var trassligt att surra. Det verkar som om man tar de hörn som "blir över" för motorcyklar och cyklar.

Däremot så får vi ett mycket trevligt och välkomnande bemötande från personalen uppe på båten som visade tillrätta mot hytterna.

Det blåste bra idag så direkt vi lämnade hamnen gungade det ordentligt (12 sekundmeter så vi försäkrade oss om ingfärstabletter och armband mott sjösjuka.) En mycket god buffé ikväll med internationell mat.

Dag 4, 31 juli. Newcastle up on Tyne – Muirhead (Glasgow), ca 30 mil.

Framme i Newcastle up on Tyne med färjan. Natten har varit riktigt gungig men det blev bättre på morgontimmarna. Det tar tid att komma av färjan och det görs ytterligare passkontroll.

Vi har kört genom Northumberland och Cumbria i England. Otroligt vacker landsbygd. Väldigt kuperat och främst fårbeten. Man uppfattar inte att man är högt upp men nedförslöpora är på mellan 11-14% lutning.

Pill-i-mag-backar, så alltid jag och min lillasyster när pappa körde snabbt på vägar med svackor. Det var på den tiden man var obältad i baksätet och satt längst fram på kanten så det kittlade till lite extra när man kom över krönen. Lite den känslan idag också, många svackor och många härliga svängar. Rolig körning med andra ord.

Stenmurar i massor. Man har en stenmur runt den nästan obefintliga trädgården inne i byarna. Det är stenmurar runt huset och uthusen på lantgårdarna. Det är stenmurar utefter vägkanterna, ofta är dessa be vuxna med träd och buskar till ogenomträngliga häckar men emellanåt har man underbar utsikt över kullarna. Givetvis är det även stenmurar för att avgränsa fårbetet.

Vi stannar till och några trotsar branten för ett besök vid ruinen från en gammal Romersk befästning och Hadrians wall, muren som en gång i tiden gick tvärs över landet.

Väl över gränsen till Skottland kommer vi till Gretna Green, en fin by som bland annat är berömd för smeden som vigde par som rymde över gränsen för att gifta sig.

Regnet tilltar när vi följer en ås men vi har ändå en fin vy ner i den djupa dalen. Vi fortsätter ner i en dalgång och följer länge en vindlande å som bitvis är ganska strid. Vägomläggning trasslar till vår rutt så sista biten till hotellet får bli motorväg så vi kommer under tak och blir varma igen. (Vi har bra utrustning så vi är bara lite blöta) Ett bra hotell med generöst tilltagna rum väntar oss.

Dag 5, 1 Augusti. Muirhead – Oban (at â Oban), ca 18 mil.

Det är lite kul med vägskyltarna här i Skottland. Ortsnamnen står på både Skotska och Engelska. Ibland är stavningen snarlik men många gånger är de Skotska namnen både längre och konstigt stavat.

Dagens tur på ca 18 mil bjöd på riktigt varierad körning. Ingen motorväg men många kurvor. På grund av vägarbete och förberedelser för cykeltävlingar fick vi köra en väg smal som en cykelbana. Asfalterad, men smal, kurvig och kuperad, lite som berg och dalbana. Överväxta stenmurar och höga träd gjorde att vi körde "under tak" bitvis. Hjälpsamma bilister kröp in i vegetationen vi möte. Spännande körning.

Ett besök vid Devils pulpit vid Finnich Glen gjordes. Det är en 30 meter djup klyfta där vattnet rinner över röd sandsten och det ser då ut som om vattnet är rödfärgat.

Stenformationen påminner om en predikstol. (Pulpit = predikstol)

Vi har kört genom delar av The Trossachs Nationalpark. Fina kurviga vägar där man verkligen njuter av flytet och kan hålla skaplig fart.

Jag njuter av vyerna. Höga berg men det är bara på några få ställen som berget går i dager. Jag kan ana små bäckar utefter bergssidan. Bitvis följer vi en å. Växtligheten avtar lite vid vänstra vägrenen och precis när jag tittar dit passerar vi en Loch. Vattnet är nästan spegelblankt och i bakgrunden ett berg som just i det ögonblicket belyses av en liten strimma sol. Vi kommer in i en liten fin by där jag beundrar en blommande trädgård. Strax bredvid huset strömmar ett litet vattenfall. Vi har klarat oss från regn idag men molnen hänger över vissa av bergstopparna. Strax innan vi är framme i Oban besöker vi borgruinen Donstaffnage Castle. Borgen byggdes som ett skydd mot Vikingarnas härjningar.

Vi kör in i Oban, väldigt pittoreskt bitvis men även många väldigt slitna hyreshus. Staden har drygt 8 000 innevånare men under turistsäsongen ökar den till ca 25 000. Vi befinner oss nu ute vid västra kusten på det Skotska fastlandet i landskapet Argyll and Butt.

Dag 6, 2 Augusti. Oban - Ardvasar på Isle of Skye, ca 28 mil.

Tidig start idag då vi hade en tåg att passa, ja ni läste rätt, ett tåg. Vi körde till Glenfinnan för att se The Hogwarts express, ångtåget i Harry Potter filmerna. Tåget heter egentligen The Jacobite. Allt var noga planerat och vi var vid viadukten i Glenfinnan i tid men tyvärr så var tåget inställt idag. Inga sura miner för det, vi beundrade det imponerande byggnadsverket istället. En lång stenvalvsbro i en fin böj går genom dalen.

Vänstertrafik något jag bävade lite för då jag inte kört på vänster sida sedan 1967. (9 år gammal och på cykel) Det har gått över förväntan. Visst, korsningar och rondeller kräver lite extra tankeverksamhet. Första korsningen idag retade jag upp en bilist som kom från höger när jag körde ut framför honom.

Fortfarande ser vi underbara vyer. De gröna bergssluttningarna ser ut som sammet. Vi kör länge längs en Loch. (En Loch kan vara både en sjö och en havsvik) I detta fall en havsvik med ganska oroligt vatten men med många fritidsbåtar. Det finns många hotell och andra typer av boenden för turisterna i dessa trakter. Vi passerar Ben Nevis, Storbritanniens högsta berg, 1344 möh.

Vädret har varit vackert idag. Bitvis molnigt men på eftermiddagen kom solen så fint. Vårt

lunch uppehåll blev vid Eilean Donan Castle. Precis som ett riktigt slott ska se ut i Skottland. Det ligger precis vid en Loch och har även haft vallgrav runt. De gråa stenarna ger en fin kontrast mot de omgivande bergen. Många torn, vinklar och vrår.

Vi åker vidare mot Isle of Skye i det soliga vädret. När vi åker över bron ser man blånande berg åt båda hållen. Vi kör en stund över en bergsplatå där ljungen börjar blomma. En liten sjö glittrar fint. Några kurvor senare delar sig bergen ner mot en havsvik. Några båtar i fonden. Ett Åhhh undslipper mig och jag blir nästan tårögd, så vackert är det.

Vårt hotell ligger vid en bygata med bara en beteshage mellan vägen och havet. Ytterligare en ö skymtar vid horisonten. Allt som hörs är några bråkande får, i övrigt är allt stilla.

Vi tar en promenad till byns lilla butik. Här är det inte trottoarer som gäller utan en smal stig (Foot path) som delvis slingrar sig in i skogen. På flera av träden slingar sig Murgröna.

Butiken är inte stor men är välförsedd.

Dag 7, 3 Augusti. Isle of Skye

Wow, att en förhållandevis liten Ö kan innehålla så många pärlor. 1656 kvadratkilometer, 10 000 innevånare och massor med får. (Som jämförelse, Gotland 3184 kvadratkilometer, 61 000 innevånare. Ja, Gotland innehåller också många vackra platser)

Vi stannar två nätter här så idag valde man själv att bara vara eller vart på ön man ville åka. Fårhjordarna har jag nog bara nämnt lite tidigare. Vi måste ha sett hundratusentals får redan. Vart man än tittar så är det fullt med vita prickar högt på sluttningen, innanför stenvallen och idag även på vägen. Vi har kört en del Singelroads idag. En singel road består av **en** smal körbana med mötesplatser. Där har vi tampats med bilar, husbilar och får som lugnt spatserat fram på vägen.

På västra sidan av ön besökte vi Neist point, en vackert belägen fyr. Svåråtkomligt med närmare en timmes vandring fram och tillbaka. 3 tappra kämpade sig dit medan vi andra njöt av vyerna (och blåsten) från parkeringen. Några andra vandrade fram till Fairy pools, vackra vattenfall och tjärnar.

Tunga skyar idag med lätt regn av och till där dropparna bara samlades på visiret istället för att rinna av. De tunga skyarna ger ett mer dramatiskt uttryck i vyerna. Några wow-upplevelser från idag är strax efter starten då vi kör nere vid vattnet och på andra sidan viken reser sig bergen. Dimman ligger ner över ett par toppar. Vattnet är mörkt men en smal strimma sol bildar en silverlinje längs stranden på motsatta sidan.

Många sköna kurviga vägar. Låga vindpinade enar. En vänsterkurva och framför mig ligger några vita boningshus vid vattnet. Viken är omgiven av lite kargare bergsformationer och på andra sidan en mjukt sluttande bergssida som lyser klart i grönt när molnen släpper igenom mer ljus.

Vi har också njutit av en fika i staden Portree med färgglada fasader på husen vid hamnen samt fått ett smakprov på blommande Ljunghedar.

Dag 8, 4 Augusti. Isle of Skye – Ullapool, ca 30 mil.

Vi lämnar hotellet och havsviken i dis. Tar oss tillbaka till fastlandet och startar färden norrut. Låga tunga moln och ganska snart kommer det fina duggregnet, drizzel som britterna säger. Små droppar som lägger sig på visiret så man måste stryka bort dem för att se något. Ganska snart svänger vi av in på en Singelroad. Växtligheten är tät så det blir som mörka tunnlar. Vi kommer ner till Plockton, en liten fin by som ligger så väl skyddat i en vik att det växer palmer där. Fortsatta Singelroads och vi blir utskällda av en hund när vi felaktigt hamnar på en gårdsplan.

Plötsligt skiner solen på oss. De tunga skyarna drar undan men det är fortfarande bara 15

grader. Vi ser mer av blommande Ljung. Vid vägkanten ser man den tydligt och på ett ställe brer den även ut sig längre upp på bergssidan.

Vägarna varierar mycket i kvalitet. Samma vägnummer kan vara allt från fin "riksväg" ner till Singelroad och dessemellan lappad gropig asfalt. I byarna är det 30-40 mph men på landsvägen är standarden 60 mph (97 km/h) oavsett skarpa kurvor eller andra hinder. Däremot får man varningar via skyltning eller målat på vägen vad som händer längre fram.

Vi passerar en Häger som står precis på vägkanten utan att bry sig om oss. En liten tjärn med näckrosor och ett litet vatten fall som sprutar fram på vägkanten. I en utförlöpa kör vi längs en strömmande å och jag upptäcker till min förvåning att ån rinner mot mig (uppåt).

Solen fortsätter att skina när vi promenerar ner till staden för middag. Nästan vindstilla och riktigt varmt. När det är dags att gå tillbaka till hotellet igen har tidvattnet kommit in och gångvägen och strandremsan där vi gick för några timmar sedan är nu under vatten. Högsta och lägsta vattenståndet kan variera med nästan 5 meter.

Dag 9 5 Augusti. Ullapool – Stirling, ca 36 mil.

När jag vaknar och tittar ut över viken är vattnet spegelblankt. Bergen på andra sidan speglar sig så fint. Vindstilla som sagt.... Det betyder Knott! Tror aldrig jag sett så mycket knott. De kalar gott på oss när vi lastar hojarna.

Idag har vi 36 mil att köra så vi startar kl 9. Dagens vägar är mestadels stora vägar så de första 10 milen rullar på ganska snabbt. Urquhart Castle är en ruin vid Loch Ness där första stoppet skulle vara men parkeringen var full så vi fick inte stanna. Lite längre fram kan vi ta några foton men någon Nessie kunde vi tyvärr inte se till.

Bergsslutningarna har på ett par dagar gått från grön sammet till lite brun-grönt som bitvis skiftar i djupt lila. Ljunghedarna håller på att slå ut. Jag kan föreställa mig skådespelet när den står i full blom.

Vi passerar en Loch som är så stilla att speglingen nästan blir som en illusion av ett bråddjup. Vi lämnar Högländerna och ser för första gången jordbruksmark med åkrar och lite boskaps hjordar här i Skottland. Fortfarande är det kullar runt oss men bergen har vi lämnat bakom oss.

Vi åker genom flera små byar med de vackra stenhusen i "typiskt brittisk" stil. Sista biten mot Stirling går på en fin slingrig väg, The Scenic way to Stirling.

Stirling har en medeltida stadskärna och många vackra byggnader. Hotellet är anrikt med vacker fasad mot gatan. Utsikten från 5 våningen på hotellet är dock över bakgårdar, skorstenar och duvor. Kontrasterna mellan fram och baksida på husen i Storbritannien är väldigt stor.

Dag 10, 6 Augusti. Stirling – Edinburgh, ca 8 mil.

Inte så många mil idag men många upplevelser.

Vi åkte bara 5 km till att börja med till Bridge of Allan. Där besökte vi Skottlands näst största Highland games. Deltagare från alla delar av Skottland samt en hel del andra länder deltog i allt från Säckpipespel och dans till löpning, kulstötning och stångstötning. SÅ häftigt! Orkestrarna med säckpipeblåsare bestod av allt från 10-åriga killar och tjejer via college band till vuxna män och kvinnor. Klädda i sina kiltar eller i fina uniformer marscherade, spelade de och snurrade på trumpinnar. Jag är inget fan av säckpipor men det är så häftigt att se hur de värnar kulturarvet. Försök sätta på svenska tonåringar folkdräkt om någon kan. Flickor från 5 år och uppåt dansade Reels mm. Härligt väder hade vi också.

Vi fortsatte sedan till Falkirk och tittade på Falkirk wheel, ett snurrande sluss-system. Det är som två vattenfyllda vågskålar där båtarna går in och sedan snurrar det som ett Pariserhjul för att hissa upp/sänka ner i kanalen. Den förbinder Forth & Clyde Canal med Union Canal och höjdskillnaden mellan kanalerna är 35 meter.

Kelpies är en vatten-ande som kan byta skepnad enligt gammal mytologi i Skottland. En skepnad den ofta antar är som häst. 30 meter höga metallfigurer i form av hästhuvuden finns i utkanten av Falkirk. Sista biten till Edinburgh mötte vi en häftig regnskur. Vädret växlar snabbt och är oförutsägbart.

Dag 11

I Edinburg

Sovmorgon Men vi vakar ungefär i vanlig tid. En lite spartansk frukost idag eftersom vi bor på ett Hostel denna gång och själva måste handla.

Dagen är fri att utnyttja som man vill. Det blev en vandring i staden för att titta på fina gamla byggnader och titta på extrema nya byggnader. Gå backe upp och backe ner, gå lååånga trappor. Bara vara och njuta av omgivningarna. En massa uppträdanden på gator och torg, en riktigt god glass. Den här staden har mycket att erbjuda så man skulle behöva fler dagar. Det verkar vara ett stort utbud av shower och teatrar. Affischer, flyers och folk som gjorde reklam för allt från stand-up, drag till teater och opera.

En liten tupplur innan vi åter skulle upp på stan för mat och Military Tattoo.

Edinburgh Castle förvandlas några veckor varje augusti till en jättearena för Military Tattoo. (Arenan byggs upp och plockas ner igen varje år) Sista solstrålarna värmer oss en stund där på läktaren men sedan kryper kylan in. Precis när showen ska börja glider en svart suv in på arenan och ut kliver Prins Edward, hertig av Edinburgh (kung Charles yngsta bror). Vi får alltså kungligt sällskap.

Vilken show! Det man sett på TV någon gång har varit säckpipor. Visst, det var säckpipor men det var så mycket mer. Dans, sång och marscherande låter inte så speciellt men vilken millimeter precision. Att kombinera strikt marscherande med spex, ljusshow och artisteri ger en fantastisk show. Att det är kallt har man snart glömt. Det är över 800 deltagare från många länder, tjugiga uniformer men även fjärilar, personer på styltor och modernare outfits med blinkande jympadojor. Inga pauser för att fixa utrustning, in och ut med utrustning på nolttid. Så imponerande, roligt, vackert och sevärt. Givetvis framfördes Scotland the Brave på pipes and drums. Den betraktas som Skottlands inofficiella nationalsång. Lyssna på den, ni kommer att känna igen den. I sista numret är det också perfekt tajmat med fyrverkeri. Jag hade höga förväntningar men det här får en att häpna.

Dag 12, 8 Augusti. Edinburgh – Newcastle up on Tyne, ca 26 mil.

Strålande sol när vi vaknar. En snabb frukost och dags att packa hojarna igen. Första stoppet är Rosslyn Chapel. Ni vet, Da Vinci koden och den heliga graal. Otroligt fin kyrka från mitten av 1400-talet. Sandstenskyrkan är full av utsmyckning. Sandsten inuti är vackert formad i kolonner och hela taket består av rosmönster.

Vi passerar gränsen till England igen. Runt omkring oss är det nu jordbruksmark med alla sorters grödor. Inte fullt så kuperat här.

Vi kör en stund längs med havet. In mot en av vikarna drar stora bränningar men i övrigt glittrar det lugnt och fint.

Nästa stopp blir Lindesfarne eller Holy Island. En ö dit man bara tar sig vid ebb. På ön fanns tidigare ett kloster grundat omkring år 635. Idag är bara en ruin kvar. I slutet av 700-talet anfölls ön av Vikingar.

Vi passerar även Angel of the North, en staty i närheten av vägen A1. Statyn är 20 meter hög och med ett vingspann på 54 meter. Troligen världens största änglastaty.

Nu är det dags att påbörja hemfärden genom att ta färjan till Ijmuiden. Överfarten denna gång blev betydligt behagligare.

Dag 13, 9 Augusti. Ijmuiden – Buxtehude, ca 45 mil.

En ren transportdag på 45 mil. Mycket motorväg, massor med trafik så fokus på vägen inget på omgivningen. I Amsterdam blev det strul med rutten då den motorväg vi skulle köra var helt avstängd och det var svårt att utläsa hur man skulle komma runt. Även om man nästa bara kör motorväg så tar det tid. Trötta kommer vi äntligen till Buxtehude och ett väldigt fint hotell. I byn finns inte så mycket matställen att välja på. Ett var fullbokat så vi hamnar på en grillbar. Där är det en väldigt sur tysk dam som styr. Visst, vi är 13 personer och hon ska stänga om en timma men bemötandet var under all kritik. När vi lämnar stället tio i nio låser hon demonstrativt dörren nästan på våra hälar. Vi skojar lite om att hon nog jobbat åt Stasi tidigare.

Dag 14, 10 Augusti. Buxtehude – Kiel, ca 16 mil.

Vi har gott om tid och ganska få mil att köra idag. Vädret är fint men vindarna är lite kalla. I Hamburg stannar vi för att besöka lite butiker för MC-tillbehör. Louis, Polo och Touratech besöktes. Mycket att titta på men de flesta av oss kände att vi hade den utrustning vi behövde. Vidare till Kiel för att ta färjan till Sverige. Vi samlas för att äta gott i a'la Cart-restaurangen sista kvällen tillsammans.

Dag 15, 11 Augusti. Göteborg – Hem, ca 30 mil.

Framme i Göteborg och efter en härlig frukost är det dags att säga hej då till alla kompisar. Vi har skrattat, pratat och även gråtit en skvätt tillsammans. Vi är nog alla lite trötta och vi väljer olika vägar och hastigheter för de sista 30 milen hem.